

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۳۰۴۴ مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۹ با موضوع: «بند (ح) مکاتبه شماره ۱۳۹۸/۵/۷-۱۱۰۶/۴۲/۸۰/۹۸ مدیرکل دفتر امور شهری و شوراهای استانداری گیلان که متضمن پرداخت مابه التفاوت کاهش حقوق و مزایای مستخدم موقت ناشی از اعمال حقوق و مزایای معادل پیمانی برای کارکنان دارای قرارداد کار معین است ابطال شد.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت های تخصصی دیوان عدالت اداری - یدالله اسمعیلی فرد

تاریخ دادنامه : ۱۴۰۰/۱۱/۱۹ شماره دادنامه: ۳۰۴۴ شماره پرونده : ۰۰۰۲۰۵۵

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای سجاد کریمی پاشاکی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند (ح) مکاتبه شماره ۱۳۹۸/۵/۷-۱۱۰۶/۴۲/۸۰/۹۸ مدیرکل دفتر امور شهری و شوراهای استانداری گیلان

گردش کار: شاکی به موجب دادخواستی ابطال بند (ح) مکاتبه شماره ۱۳۹۸/۵/۷-۱۱۰۶/۴۲/۸۰/۹۸ مدیرکل دفتر امور شهری و شوراهای استانداری گیلان را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

" از آنجا که جواز تفاوت تطبیق طی حکم ماده ۱۷ قانون نظام هماهنگ پرداخت به این شرح آمده است: «ماده۱۷- در صورتی که مبلغ حقوق و فوق العاده شغل مستخدمین مشمول این قانون پس از تطبیق وضع استخدامی با مقررات این قانون از مجموع حقوق و فوق العاده هایی که طبق قوانین ومقررات مورد عمل مستحق دریافت آن هستند کمتر شود تفاوت این دو مبلغ را به عنوان تفاوت تطبیق حقوق دریافت خواهند کرد.» هرگونه افزایش بعدی حقوق و فوق العاده شغل آن گونه مستخدمین تا استهلاك کامل از تفاوت تطبیق مذکور کسر خواهد شد. لذا ماده مذکور ناظر بر مستخدمین بوده و نیروهای قراردادی مستخدم محسوب نمی گردند و اساساً تغییری در نظام اداری ایشان نیز به حکم تبصره ذیل ماده ۳۲ قانون مدیریت خدمات کشوری ایجاد نشده است و امر به پرداخت تفاوت تطبیق در تطبیق با پرداختی مستخدمین پیمانی اولاً: خارج از حدود اختیارات و تکالیف طرف شکایت است و ثانیاً: مبنای قانونی ندارد و نیز مغایر ماده ۱۷ قانون نظام هماهنگی پرداخت و تبصره ذیل ماده ۳۲ قانون مدیریت خدمات کشوری است. با عنایت به دو رأی دادنامه شماره ۸۷۲- ۱۳۹۴/۷/۱۴ و نیز دادنامه وحدت رویه شماره ۲۸۹۸- ۱۳۹۸/۱۰/۱۰ پرداخت تفاوت تطبیق به نیروهای قراردادی موضوع تبصره ذیل ماده ۳۲ قانون مدیریت خدمات کشوری فاقد مبنای قانونی شناخته شده است از این رو مقررره موضوع شکایت مخالف این دو رأی نیز می باشد."

متن مقررره مورد شکایت به شرح زیر است:

" ح - چنانچه به اعمال حقوق و مزایای کارمند پیمانی با سوابق و شرایط مساوی جمع حقوق و مزایای مستخدم موقت کمتر از دریافتی وی با قرارداد کار معین و مشخص گردید مابه التفاوت را در قالب تفاوت تطبیق در حکم جدید منظور نمایند."

در پاسخ به شکایت مذکور، مدیرکل دفتر مدیریت عملکرد بازرسی و امور حقوقی استانداری گیلان به موجب لایحه شماره ۱۴۰۰/۸۰/۱۲/۱۳۰۴- ۱۴۰۰/۶/۳۰ توضیح داده است که:

" بر اساس نظریه هیأت تخصصی استخدامی در سال ۱۳۹۸، امکان جذب نیروی قراردادی در شهرداریها مستفاد از تبصره ذیل ماده ۳۲ قانون مدیریت خدمات کشوری وجود دارد. لذا نیروهای قراردادی کارمندی شهرداریها که تا قبل از این موضوع بر اساس محاسبه نیروی کارگری و مقطع تحصیلی حقوق دریافت می داشتند از حیث تطبیق با کارکنان قراردادی موضوع تبصره ذیل ماده ۳۲ چنانچه با کاهش پرداختی مواجه شوند به حکم مدلول تفاوت تطبیق، می بایست تفاوت دریافت دارند. با عنایت به اینکه حقوق نیروهای قراردادی شهرداری موضوع تبصره ذیل ماده ۳۲ قانون مدیریت خدمات کشوری در تطابق با مستخدمین پیمانی از حقوق و مزایای بیشتری برخوردار می بودند اما با تطبیق با حقوق و مزایای ایشان، حقوقشان کاهش یافت از این رو بنا به حقوق مکسبه و ضرورت عدم کاهش حقوق این نیروها، می بایست به ایشان تفاوت تطبیق پرداخت شود. آرای اسنادی شاکی مربوط به شاغلین قانون مدیریت خدمات کشوری بوده و ارتباطی به قانون استخدام کشوری که بر شهرداریها حاکم می باشد ندارد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۹ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح